uştura 81

İbrahim Erkaç

Fiyatı 50 Kuruş

Tıraş etmek kaderin, budur alnında yazı...
Başberber, bu son tıraş, güzel kes, iyi kazı!.
-Talih Kader, buraya kadar-

ÜÇ OTUZUNDA

"Üç otuzunda" eski bir deyimdir. Altmışını, yetmişini geçip de gençlik gösterilerine ve dinçlik gösterişine kalkanlara "Hohooo, hangi genç, herif üç otuzunda..." denir.

İktidarın yağcısı bir gazetede şöyle bir haber başlığı:

"Gençlik TRT'yi dün de şiddetle protesto etti..."

Şimdi aynı haberi başka gazetelerden okuyalım:

(Göstericilerin arasında başı bereli ve sakallı ihtiyarların da bulunduğu dikkati çekmiştir.)

Başka bir gazeteden:("Özellikle yaşlı kişilerin çığırtkanlık ettikleri gösterilerde "Dinsizler kahrolsun!", "Moskova Radyosu!"diye bağırılmıştır.)

Bu da başka gazeteden:(TRT binası önüne gelen yaşlı ve sakallı bir grup..)

Bunlar genç öyle mi? Hadi efendim. Hangi genç, hepsi de en azından üç otuzunda. Herhalde Mustafa Kemal'in Cumhuriyeti emanet ettiği "Ey Türk Gençliği!" bunlar olmasa gerek. Öyle olsaydı Mustafa Kemal, büyük NUTUK'un sonundaki o nutkuna "Ey Türk morukları!" diye başlardı.

YÜKSEK SIVACILIK OKULU

Süleyman Demirel'in kardeşlerinden Ali Demirel'in sahibi bulunduğu Ankara'daki Özel Yükseliş Koleji öğrencileri düzenledikleri bir basın toplantısında, okulun Ali Demirel'in keyfine göre yönetildiğini söylemişler. E bunda şaşacak ne var yani? Koskoca memleket Demirel'in keyfine göre yönetilmek istenirken, bir koleji mi yönetilmeyecekmiş? Hem neymiş kolejin keyfe göre yönetilmesi? Devlet Su İşleri Mühendisleriyle İlâhiyat Fakültesi hocaları öğretmen olarak geliyorlarmış.

Kötü mü canım, dersler boş geçse daha mı iyi olur? İşte böyle söylüyorlar, söylüyorlar, sonunda kızdıracaklar adamı, kendisi derslere girecek, bir güzel dersini verecek öğrencilerin..

Basın toplantısında demişler ki öğrenciler: "Bu okuldan mimar, mühendis değil, ancak sıvacı çıkar..."

E bu da iyi.. Memlekete sıvacı da gerekli.. Artık "Birinci sınıf badanacı", "Yüksek sıvacı", "Diplomalı boyacı" gibi tabelalar göreceğiz.. Bir okuldan hiç bişey çıkmamaktansa sıvacı çıkmak yine de iyi bişeydir. Aydın sıvacı yetiştiren Ali Demirel memlekete hizmet ediyor demektir.

Sahibi: Veb Ofset İleri Matbaacılık A.Ş. adına Haldun SİMAVİ
Yazı İşleri Müd.: Ergün TUNCALI
Teknik Düzen: Ceyhun AKNESİL
Siyasi Mizah Dergisi
Uyanık
Cuma günleri çıkar
Cilt 4-Sayı 81
10 Temmuz 1970
Abone: Yıllık 24, 6 aylık 12,3 aylık 6 liradır
Telefon: 26 60 00
Yönetim yeri: Veb Ofset Matbaası Alay Köşkü Cad. Cağaloğlu-İSTANBUL

OLAYLAR ALAYLAR

Fransız bilginleri, balıkların da konuştuklarını anlamışlar. Balıkların en aptalı olan sazan balığı bile konuşuyormuş. Aşk mevsimi olan ilkbaharda deniz, balık konuşmalarından çok gürültülü olurmuş. Şimdi Fransız bilginleri bu konuda araştırmalarını daha da derinleştiriyorlarmış.

Bize kalırsa, balıkların konuşmaları üzerinde durulmaya değmez. Önemli olan balıkların konuşmaları değil, anlaşabilmeleridir. Konuşuyorlar ama bakalım anlaşabiliyorlar mı? Konuşmasına insanlar da konuşuyor. İşte önemli olan bu: Bilginler balıkların konuştuklarını da ortaya çıkarırlarsa, belki insanlara da yararlı olurlar.

TOPLA VE YUT!

DİSK işçilerinin karşısında olan Türk-İş yönetmenleri, Türkiye'deki bütün işçileri kendi örgütlerinde ve kendi buyruklarında toplamak istiyorlar ve "Türkiye-ye böl ve yönet formülü musallat olmuştur" diyorlar.

"Böl ve yönet!" formülü olduğu gibi, bir de Türk-İş'in güttüğü formül vardır: "Topla ve yut!"

BU GİDİŞLE

Adam aç kalmış, açlıktan ölecek.. Ne yapsın? Kendince bir yol bulmuş. Dalmış karakola,

- Ben katilim., karımı boğdum...demiş.

- Aman nasıl boğdun?

- Anlatacak halim yok, hele önce karnımı doyurun...

Polislere bir güzel karnını doyurttuktan sonra,

- Yalan, demiş, ne karım var, ne de katilim.. Karnımı doyurasınız diye size yalan söyledim..

Bu pahalılık, bu işsizlik böyle giderse, bu adamın numarası da tutarsa, karakolları lokantaya çevirmekten başka çare yok.

Odacı-Geet, geeel, biraz sola kır gel!

Başyazı

BİRLİKTEN KUV

Son olaylar da gösteriyor ki, son zamanlarda bölücü, ayırıcı hareketler gittikçe çoğalmaktadır. Bunun son acı örneği de, "Birlikten kuvvet doğar! " prensibiyle hareket eden hükümetimizin, Türkiye'deki bütün işçileri ve bağlı oldukları sendikaları Türk-İş'in kanatları altında birleştirmek isteğine karşı gösterilmiştir. Ne istiyor hükümet? Birlik ve beraberlik istiyor. Çünkü, birlikten kuvvet doğar. Bunun için de bütün işçileri Türk-İş'de toplayıp toparlamak istiyor. İşçiler bunu kendiliklerinden yapmayınca iktidar da bunu kanun zoruyla yapıyor. Kanun çıkınca, toplu sözleşmeye katılmak için işçiler kanun yoluyla --ki aslâ metazori değil--Türk-İş'e katılmak zorunda kalacaklardır.

Her şeyden önce birlikten kuvvet doğar, prensibini iyi kavramak gerekir. Bakınız, mesela; bir iş yerinde bin işçi çalışsa ve her işçinin cebinde beşer kuruş olsa, bu zamanda, bu pahalılıkta bu beşer kuruşlar hiç bir bo....-Affedersiniz - hiç bir işe yaramaz. Oysa ayrı ayrı bin kişinin cebinde duran bu beş kuruşları bir kişinin cebinde birleştirsek beş bin kuruş, yani elli lira yapar ki, elli lira bir işe yarar ve cebinde elli lirası olan da kuvvetli olur. Şimdi bin işçiden her birerinin cebine beşer kuruş yerine ellişer lira koyun, sonra bu ellişer lirayı bir kişinin cebinde birleştirin: o bir kişi, cebinde elli bin lira olacağı için da-

HANGİSİ GEÇERSE

Yıldırım Beyazıt'ın vezirlerinden Sarıca Paşa çok cahil, ama hayrat yaptırmasını seven bir adammış... Bir gün kâhyasına söyle demiş:

Macaristan'da ya da Eflâk'ta bir kilise yaptırmak niyetindeyim. Maksadım hristiyan dinine de bir hizmettir. Ama her iki dine de hizmetimin dokunması yabana atılmaz. Öteki dünyada hangi peygamberin dini geçiyorsa onun şefaatine erişirim..

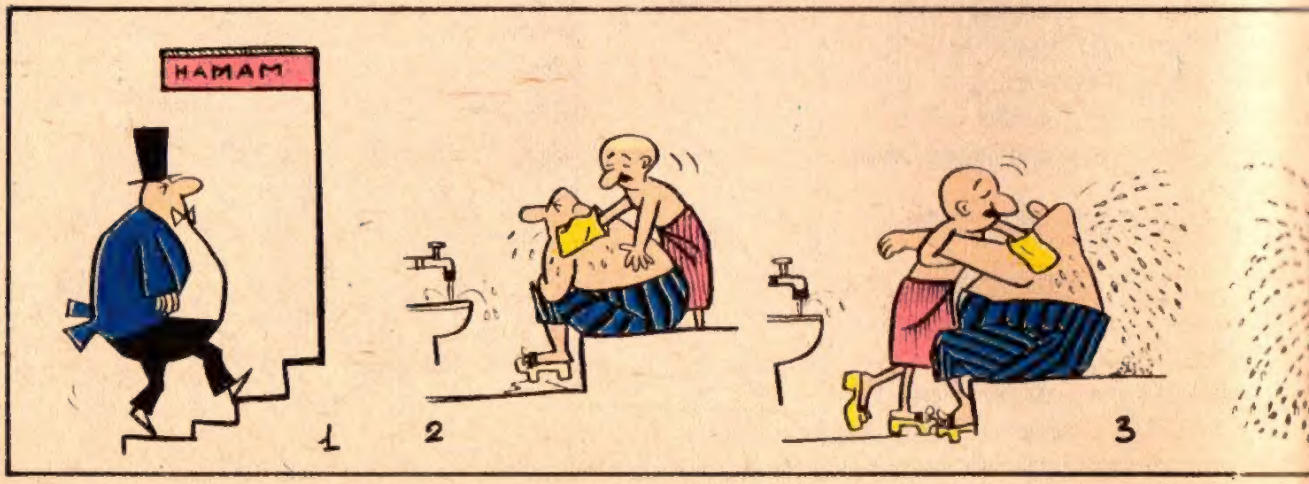

VET DOGAR

Yazan:Bedri Birdirbir

ha da kuvvetli olur. Görülüyor ki, birlikten kuvvet doğmaktadır.

Başka bir örnek verelim. Ortada bir tepsi börek olsa, bu tepsi böreği o iş yerindeki bin işçiye ayırıp dağıtsanız, bini de aç kalır. Oysa bütün börekleri birleştirip bir kişiye yedirseniz, o bir kişi, karnı doyar ve, kuvvetli olur. Yine diyelim, elde bitek don varsa, bin işçiye dağıtmaya kalksanız bunu, bininin de kıçı açıkta kalır. Oysa bir kişi giyerse hiç bişeyi açıkta kalmaz. İşte biz bunun için birlikten yanayız: çünkü birlikten kuvvet doğar.

Niçin dünyanın en kuvvetli ülkesi Amerika'dır. Çünkü birleşmiştir. Adı bile Amerika Birleşik Devletleri'dir, Amerika parçalanmış devletleri değildir. Kapitalizm de azar azarları bir elde toplamak, azları birleştirip çok yapmak yani kuvvetli olmak demektir. Şimdi anlaşılıyor mu biz neden kapitalizmden ve Amerika'dan yanayız ?Demek ki anlaşıldı...Öyleyse afferim size...

İmdat

Ufak tefek bir adam, liman - daki gemi yükçülerinin işçibaşına gitti, iş istedi. İşçibaşı,

-Çok ufak tefeksin, dayana - mazsın...diye başından savmak istediyse de adam,

-Bana bir şans tanıyın, dene - yin bir...dedi.

İşçibaşı,

-İyi öyleyse, dedi, gemiye iki yüz kilo ağırlığında örsler yüklüyoruz...Hadi sen de taşı, boyunu görelim...

Aradan birkaç saat geçmişti. Denizden "İmdaat! " diye bağırmalar duyuldu. Gemiye giden kalastan bir yükçü denize düşmüştü. İşçibaşı, denize dalıp çıkan ve "İmdat! " diye bağıran adamı tanıdı. Az önce kendisine baş vuran ufak tefek adamdı. Üçüncü kez suyun yüzüne çıkınca adam,

-Heeey! diye seslendi, ya bir ip atın bana, ya da şu Allahın belâsı iki yüz kiloluk örsü, elimden bırakacağım ha!..

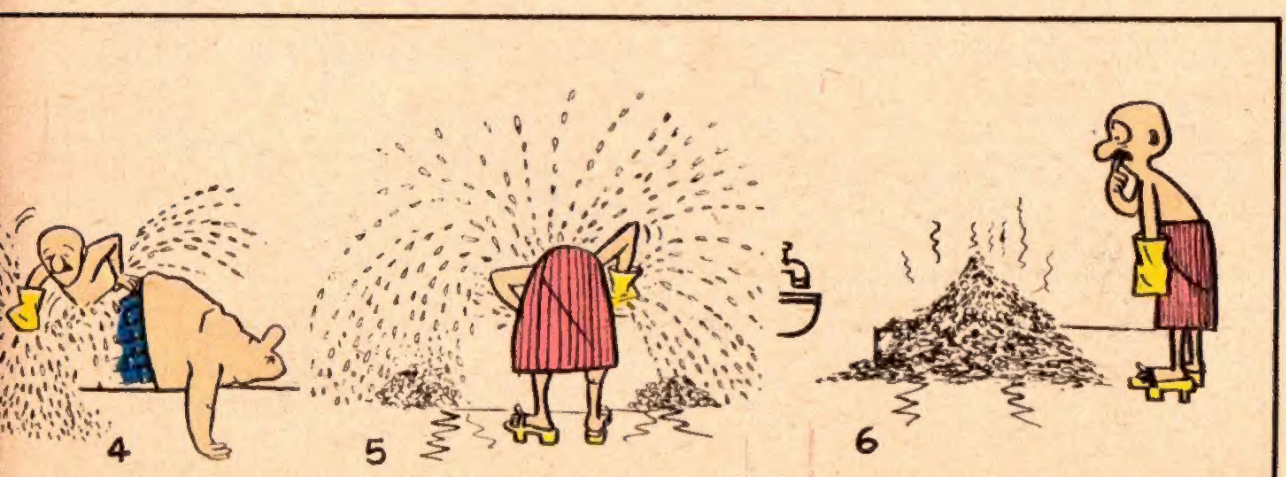

İlkel toplumlarda kadın

MADAGASKAR'da birçok ilkel kabilelerde bir kadının değeri doğurduğu çocuk sayısına göre ölçülür. Hatta düğün törenine kucağında bir bebek ve yanında birkaç çocukla gelen gelin baş tacı edilir. Damat bu çocukların kimden olduğuna dair tek soru sormaz.

ESKİMOLAR misafirlerine geceyi geçirmeleri için karılarını ikram ederler. Kadının fena kokmasından veya başka sebeplerden ötürü bu ikramı misafir reddederse, ev sahibine en büyük hakareti yapmış sayılır.

HİNDİSTAN'DA Neilgheryy Kabilesinde evlenecek kızlar bir kulübenin içinde beklerler. Evlenecek erkekler ise kulübenin dışında toplanırlar ve kulübeyi çeviren çitin içine ellerindeki değnekleri rastgele saplarlar. Bu sırada kızlar koşarak değneklerden birini tutar. Her kız tuttuğu değneğin sahibiyle evlenir. Bu merasim devam ederken kızlarla erkekler birbirlerini görmezler.

AVUSTRALYA yerlileri arasında şöyle bir gelenek vardır: Aralarında savaş çıkan iki kabileden barış yapmak isteyen taraf karşı tarafa elçi olarak karılarını gönderirler. Karşı taraf bu teklifi kabul ederse, gönderilen kadınlarla sevişmeğe başlar. Teklifi red ederse, kadınları el sürmeden geri çevirirler.

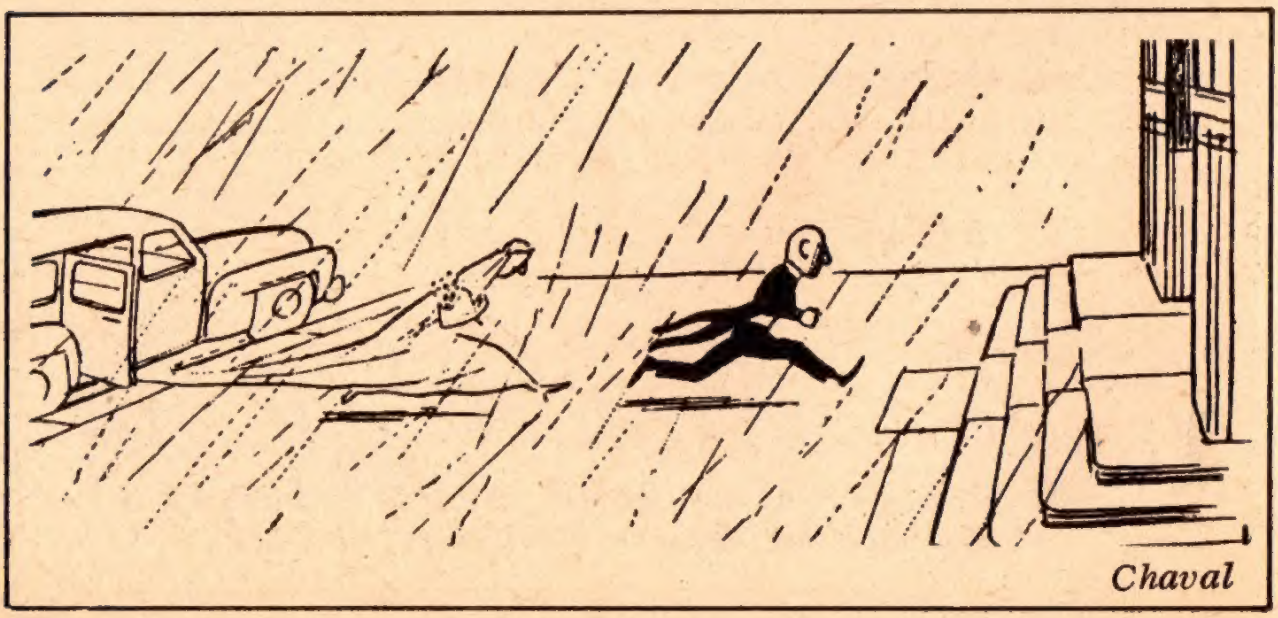

Chaval

Bir köylü böyle diyor **taşlama**

ÇATLAYASI GÖBEKLER

Koyde heç biri dohtur ne soyhadır bilmiyo,
Gıçında galmadı don, dal daban gezilmiyo,
İrezillik diz boyu, hepisi yazılmıyo,

Bilmem böyükler gârik çâre için ne bekler?
Bulmadı mı ölçüyü çatlayası gobekler?

Cıbıllıhtan döllerin bit yörüdü gaşına,
Uyuz ite döndüler hep gaşına gaşına,
Bu gedişle mezerin guşlar işer daşına.

Böyükler bilmem gârik çâre için ne bekler?
Bulmadı mı ölçüyü çatlayası gobekler?

Açlıhtan ışılarken koyde İpraam'ın gözü,
Pangalara gaptırdı buzağıyı, okuzü,
Çoh desen bırahmazlar, dedirtmezler ki sözü,

Gârik böyükler bilmem çâre için ne bekler?
Bulmadı mı ölçüyü çatlayası gobekler?

Tırahtör vardır emme, vidası, parçası yoh,
Uyuz eşşeğin bile çahacak nalçası yoh,
Garı zopaya döndü, dutacak galçası yoh,

Bilmem böyükler gârik çâre için ne bekler?
Bulmadı mı ölçüyü çatlayası gobekler?

Tarlada tırahtörün leşleri var, gıyamet,
Bir çivi eğsük deyi yatar goca alâmet,
Kessen kesülmez meret, satsan satulmaz meret

Böyükler bilmem gârik çâre için ne bekler?
Ölçüyü bulmadı mı çatlayası gobekler?

Sıhdık kemeri, dişi, galdıh bir gemük deri,
Boş lâflan örtülmüyo insanın edep yeri,
Çıra yahtık arıyah geçen eski gunleri.

Böyükler bilmem gârik çâre için ne bekler?
Bulmadı mı ölçüyü o gerdanlar, gobekler?

EFRAİM KİŞON'DAN BİR HİKÂYE:

BİR KIDEMLİ

Hemen söyleyeyim: Röntgen aracını sokamamıştım yurda; kuyrukta bekletmemişlerdi ama, yeni göç etmiş doktorlar alabiliyormuş röntgen sokma iznini. Yeni göçmenlere çok kolaylık gösterilir, istediklerini yapabilir onlar. İki yıl gelir vergisi de bağışlanır onlara. Yolculuktan hoşlanan yurttaşlarımız pek yararlanır bu bağıştan: iki yılı doldurmadan İsrail'den çıkıp bir tur atarlar, sonra yeni göç ediyormuş gibi dönerler!.. Bu kayırmalı durum bir yana, her şeyi güllük gülistanlık gibi gören yeni göçmenler varsa, ya sersemdir, ya da büyük kapitalist (Yurdumuzun büyük para kaynakları Yahudilerin elindedir! Ne yalan söyleyeyim, hiç de hoş görülmüyor.)

Gene de pek kötü değildir çoğunlukta olan yoksul göçmenlerin durumu. Yirmi yıl önce tek bir bavulla göç edenleri tanırım, durur o bavulları daha! Bunlar gençliklerinde ülküleri uğruna çok şey çekmiş "Kıdemli" adını verebileceğimiz kişilerdir; bugüne dek yeni göçmenlere olan düşmanlıklarını da yitirmediler; bu Kıdemli'lere bakılırsa, yeni gelenler lüks içinde yaşıyormuş

Bir gün sinemanın önünde bu yaşlı Kıdemli'lerden biriyle karşılaştım. Yüzünde tiksinti vardı, sesinde de öfke: "Nereye böyle acele acele dostum?" dedi. Sinemaya bilet alacağımı söyleyince, daha da öfkelendi sanki. "Bilet alacaksın ha?" dedi. "Senin yaşındayken akşam yemeği diye tek bir hıyar yerdim, bu hıyarı alacak parayı bulduğumda da bayram ederdim. Sinemaya bilet alacakmış! Otuz yıl önce sinemaya gitmek usumuzdan geçmezdi; develer yük taşırdı o zamanlar, cadde filan yoktu daha şimdi durduğun şu yerden deniz görünürdü."

"Çok ilginç" dedim, "İzin verin lütfen, eve gitmem gerekiyor."

"Eve mi? Bizim yoktu evimiz, tahta kutularıyle, konserve tenekelerini üst üste koy, kâğıtla yapıştırır işte evimiz derdik! Eşyaların da vardır besbelli?"

"Var sayılmaz, kiremitlerin üstünde oturuyoruz!"

"Kiremit mi dedin? Bak sen, düşümüzde bile göremezdik kiremidi. Nerde alacak para? Yoktu ki paramız!"

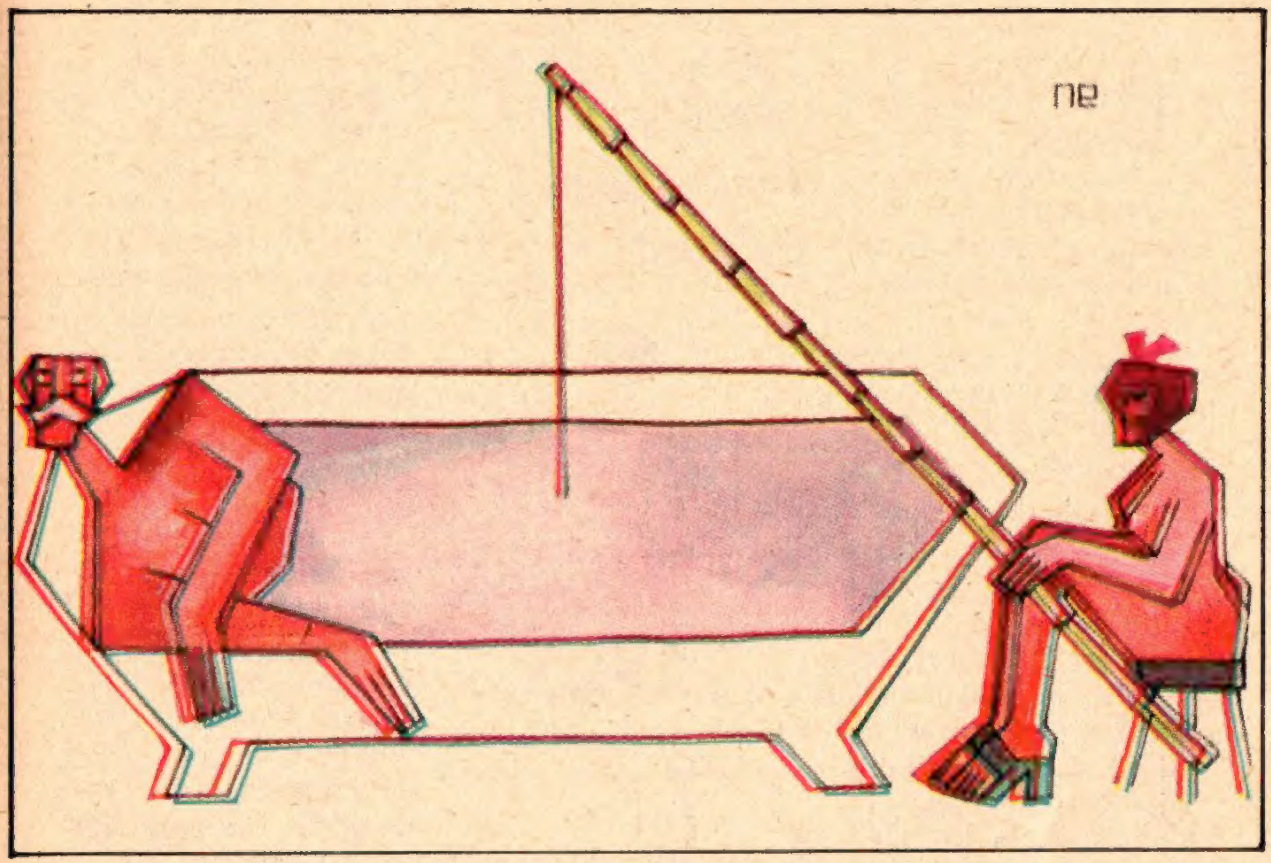

"Bilmem, şey, ben de satın almadım, bir arsadan aşırdım." Yalan söylemiştim. Daha da öfkelendi, sesi titreyerek: "Ne?" dedi, "Çaldın mı? Ben, buraya göç ettikten on sekiz yıl sonradır ki, ilk kiremidi çalmayı göze aldım! Üstünde yatacağımız kumu bile bulamazdık. -Bana bak su içebiliyor musun?", "Haftada bir kez filan.." dedim. Omuzlarımı tuttu, bir sallayış salladı, içim dışıma çıktı sandım. "Sen haftada bir kez su içebiliyorsun demek? O zamanlar Kudüs'de su parayla satılırdı, kafana dank etti mi? Dilimiz damağımıza, yapışırdı, ama suya verecek parayı bulamazdık." "Bırakın yakam, ben sizi tanımıyorum ki canım." Bu yaşlı bay avaz avaz bağırmaya başladı: "Tanımıyormuş. Biz senin yaşındayken birine sizi tanımıyorum deseydik, eşek sudan gelene dek dayak yerdik, ama bugünün piç kuruları - nın umrunda mı bu?" Bıraktı yakam. Yere yığıldım, üstümden bir taksi geçti, ezdi beni. Eskiden göç edenler, yirmi yıl beklemeleri gerekirdi onları bir taksi ezsin diye. Ne yapalım, zamanlar değişti!

KİBAR AKRABALAR

Bir pazar gezintisinde kırlara çıkan kibar, zengin bir grup, eşeğini döğen köylüye,

-Merhametsiz, zalim herif! diye çıkışınca, köylü de eşeğine dönüp sitem eder:

-Ayol, bu kadar kibar akrabaların vardı da, ne diye şimdiye kadar hiç söylemedin?

James Thurber'den Bir masal

UÇMAK İSTEMEYEN TAVUK

Bir zamanlar orta Amerika'da uçmaktan yana olmayan bir tavuk yaşardı. Gençliğinde sıcak bir yaz günü kuzeye göç eden bir yaban ördeği sürüsünü seyrederken, avcıların bunlara ateş ettiğini görmüş 2 ördeğin vurularak düşmesine tanık olmuştu. O iki ördeğin önce pikeye geçip sonra nasıl ormana düştükleri hiç gözünün önünden gitmiyordu İşte bu yüzden, önüne kim gelirse, hemen, ona uçmanın çok tehlikeli olduğunu anlatıyor, kümes hayvanlarının ayaklarını yerden kesmemeleri gerektiği üzerine propaganda yapıyordu.. Kendisi,yaşadığıçiftliğin yanındaki köy yolundan karşıya her geçişinde, kesinlikle kanatlarını çırpıp uçmaz, taşıtların altında ezilmekten canını kurtarmak için gıdaklıyarak koşar, canını karşıya zor atardı. Kimi zaman bir otomobil kanatlarına teğet geçiyor, bir kamyonun çarpmasına kıl kalıyordu. Beş kızkardeşiyle üç damadı yine böyle o yolu karşıdan karşıya geçerlerken taşıtların altında ezilip can vermişlerdi . Yaşlı halasıyla iki teyzesi de bu tavuğun sözünü dinlemiş, yolu uçarak değil, koşarak karşıya geçmek isterlerken taşıtların altında parçalanmışlardı Hem de bütün bu kazalar bir ay içinde olmuştu. Bunun üzerine bir yaban ördeği, yolu kesmek isteyen tavuk ve horozları, ücreti karşılığında sırtına alıp karşıya uçurmaya başlamıştı. Tavuklarla, horozları beşer, piliçleri üçer, civcivleri de ikişer mısır tanesine karşıya uçuruyordu. Ama çiftliğinde herkese sözünü geçiren anaç tavuğun çenesi hiç durmuyor, öteye beriye koşup önüne gelene hava yolculuğunun tehlikelerini, uçmanın zararlarını, havada olmanın güvensizliğini anlatıyor, bundan hemen vaz geçmelerini çevresine yayıyordu. Çok da etkili konuştuğu için, tavukları sırtında uçurarak karşıya geçiren yaban ördeğinin de işleri bozulmuş, orada tutunamaz olmuş, barınmak için ormanın içlerine dönmüştü .. Aradan çok geçmeden bizim tedbirli tavukla üç kardeşi ve çocuklarından dördü, bir hafta içinde o yolda karşıya geçerlerken taşıt tekerlekleri altında can verdiler. Daha sonra da öbür akrabaları aynı biçimde kaza ile öbür dünyayı boyladılar..

ALINACAK DERS:

Doğuştan sahip olduğun kabiliyetlerden yararlanmazsan, hiç kimse seni yokolmaktan kurtaramaz:

Küçük İlânlar

● KAÇIRILMAYACAK FIRSAT: Piyasanın en işlek yerinde, her işe- özellikle o biçim işlere- elverişli ve hâlen ahlâk zabıtası tarafından kapatılmış bulunan apartman katı uygun şartlarla kiralıktır. Aracı kabul edilmez. İçinde çalışanlara müracaat, Tel: 00 98 12

● DEVREDİLECEK: Aylık geliri üç bin lira olan, hacizli ve ipotekli ve tamamiyle eski yapı olan kocamı, takma dişleri ve bütün diğer yedek parçalarıyle birlikte komple olarak devredeceğim. Müracaat-Bana, Zırten.

● KELEPİR: Çok az kullanılmış, son model, gıcır gıcır vaziyette, 22 beygir kuvvetinde olan kocamı, artık tahammülüm kalmadığından, kat karşılığı değiştirmek istiyorum. Müracaat: Bilen Bilir.

● PEŞİNATSIZ: Temiz vaziyette, çift hoparlörlü, bir tas sıcak çorbayla, yirmi dört saat çenesi işler kaynanamı peşinatsız veriyorum. Mür-Yeni Emlâk

● TEŞEKKÜR: Dolmuşla Karaköy'den Taksim'e giderken ani bir sinir krizi geçiren eşimi, özel arabasına alarak derhal bilgili ve yetkili müdahalesi yumuşak masajı ve tatlı mesajı ile eşimin sinirlerini yatıştıran ve böylece mesut aile yuvamızın devamını sağlamış bulunan genç tüccarlarımızdan Bay H. Çokbilen'e gazeteniz aracılığıyle teşekkürlerimi sunarım.

Ayten'in kocası: Sabri Basri Yasabur

-Hiç boşuna üzülme sevgili damadım, her kadının sinirli anları olur...

✱

Satış

Kadın birdenbire,

--Sen hiç hayatında fırça sattın mı? diye sordu.

Erkek,

--Hayır, satmadım, dedi, ama şimdi bunu neye sordun?

Kadın,

--Çabuk, al şu fırçayı da bana satmaya çalış, çünkü karşıdan kocam geliyor...dedi.

✱

ORHAN SEYFİ ORHON'DAN BİR HİKAYE:

HORTLAK

Hüseyin Necmi on senelik ayrılıktan sonra evinin kapısını çalarken yüreği heyecandan titriyordu.

-Kimbilir zavallı anneciğim beni görünce nasıl sevinecek, diyordu. On senedir döktüğü gözyaşlarının acısını bir dakikada unutacak.

Daha şimdiden anasının kollarını boynunda hissediyordu.

Ayşe Hanım bir tek evlâdı olan Hüseyin Necmi'ye çok düşkündü. Oğlunun şehit haberini aldığı zaman öyle saçını başını yolmuştu ki...

Komşuları,

-Artık Ayşe yaşamaz! diyorlardı.

Bir hafta içinde belki yirmi yaş ihtiyarlamıştı. Saçları bembeyaz kesilmişti. Fakat dert veren Allah teselisini de veriyor. Yavaş yavaş yüreğinde kanayan yara kapandı. Birgün geldi ki "Şehit anası" diye etrafından gördüğü hürmetten bir haz bile duymaya başladı. Merasim günlerinde memleketin vatanperverleri onu toplantı yerine getiriyorlar, ona biriki söz söyletiyorlardı. Bu sözler halkı o kadar heyecana getiriyordu ki, ne istense hemen yaptırılıyordu. Şehit anasının himmetiyle, memlekete yol, mektep, hastane yaptırıldı. Şehit anası adeta bir vatan timsali oldu. Ona hürmet etmek herkese borç bilindi.

Seçim günlerinde şehit anası belediye dairesine gidiyordu. Onun "İyidir, namusludur!" dediğine hiç kimse itiraz edemiyor, gözü kapalı rey veriyordu. Seçimden sonra belediye başkanından kaymakama kadar herkes gelip elini öpüyordu.

Hüseyin Necmi kapıyı çaldı. Tanımadığı bir adam açtı.

-Ayşe hanım burda oturmuyor mu?

-Hangi Ayşe Hanım?

-Hani şu oğlu şehit olan.. Hüseyin Necmi'nin annesi..

-Şehit anası mı?

-Evet.

-O burda oturmaz. Hükümet konağının yanında, belediyenin aldığı evde oturur.

- Şu mesleksiz herife yüz vererek bir gün başımızı yakacaksın kızım!..

Baloncu-Bomba gibi be!

-Belediye ona ev mi aldı?

-Ona almayıp da kime alacak? Şehit anası bu.. Aslan gibi oğlunu kurban verdi.

Hüseyin Necmi'nin bile hafifçe koltukları kabardı.

"Zavallı anneciğim, on yıldır matemimi tutuyor demek, aman çabuk gideyim..."

Yolda karısıyla oğlunu düşünmeğe başladı. Nâhide ile öyle sevişiyorlardı ki on sene önce ayrılırken genç kadının kollarını güçlükle boynundan çözebilmişti. Sıcak gözyaşları sağnağa tutulmuş bir yolcu gibi üstünü başını ıslatmıştı. Genç kadın kocasının ölüm haberini duyduğu zaman daha az ağlamadı. Vakıa bu göz yaşlarının içinde kendi talihine de dökülen damlalar vardı. 25 yaşında dul kalmak bir kadın için ne acıdır. Nahide kaynanasına bir ana gibi sarıldı. Evlenmedi. Çocuğuyla teselli bulmaya çalıştı. Nihayet bir kaç ay evvel bu şerefli aileye sıhriyet peyda etmek isteyen memleketin eşrafından Buğdayzade İbrahim Bey'le nişanlandı. Yeni kocası eskisine nispetle hem daha zengin, hem daha yakışıklı bir adamdı. Ayşe hanım gelinini, kızı yerine koymuştu. İbrahim Bey onlara içgüveysi girecek, evlerinin düzeni hiç bozulmayacaktı.

Hüseyin Necmi içini çekerek,

-Zavallı karıcığım, beni görünce kimbilir nasıl şaşıracak, boynuma atılacak? diye düşünüyordu.

Oğlu Ferid'e gelince, o haylaz çıkmıştı. Baba tazyiki ortadan kalkınca okumadı. Çapkınlığa başladı. Büyük anasından boyuna para çekip kızlara yediriyordu. Bir sene evvel sinni rüşte girdiği için babasından kalan mirası eline geçirmişti. Şimdi

-Saat mi dediniz beyim!...

bunları yemekle meşguldü.

Hüseyin Necmi kapıyı çaldı. İhtiyar bir kadın açtı.

-Ayşe hanım burada mı?

-Evet!

-Nahide?

-O da burada!

-Oğlu Ferit?

-Hepsi burada, yemek yiyorlar. Karşıki odada. Durunuz haber vereyim.

-Hayır, bir şey söyleme. Ben birdenbire karşılarına çıkmak istiyorum.

-Siz kimsiniz?

-Ayşe hanımın oğlu..

-Hangi oğlu?

-Sen hele dur. Şimdi anlarsın...

Birdenbire odadan içeri girdi.

-Anne beni tanıdın mı?

Diye bağırdı. Hepsinin lokmaları ağzında kalmıştı.

-Ayşe hanım,

-A, a, a...

Diyebildi. Nahide.

-Aman, aman..O..

Diye söylendi. Ferit:

-Vay canına, babam!

Diye mırıldandı.. Ayşe hanım kendini topladı:

-Sen kimsin ayol? Paldır küldür içeri girdin?

-Beni tanımadın mı anneciğim, oğlunum!

-Benim oğlum vatan uğruna şehit düştü, şimdi kemikleri bile kalmadı.

-Hayır, yanılıyorsun. Ben şehit olmadım. Yaralandım. Arkadaşlarım öldü sanmışlar.. On sene Sibirya'da kaldım. Hastanede yattım. Bir türlü kendime gelemiyordum. Nihayet iyi oldum işte..Gel anneciğim, boynuna sarılayım..

-Dur, üstüme gelme bağırırım....

-Canım anneciğim, beni tanımıyor musun? O kadar çok mu değiştim?

Ayşe hanım ciddi bir tavır aldı:

-Oğlum olduğunu ne ile ispat edebilirsin bakayım? Yanında nüfus kâğıdın, askerlik vesikan falan var mı?

-Ne vesikası anne, ben Rusya'dan ihtilâlden kaçtım. Zorla canımı kurtardım.

Ayşe hanım gelinine döndü:

-Bu adam Hüseyin Necmi'ye benziyor mu kızım, söyle!

-Hayır, ben hiç benzetemedim.

-Karıcığım, sen de mi kocanı tanımıyorsun?

-Rica ederim. evli bir kadına böyle şeyler söyleme..Kocam duyarsa fena olur.

Hüseyin Necmi deli gibi olmuştu:

-Ferit, söylesene baban değil miyim?

Ferit, dudaklarını havluya silerek sofradan kalktı:

-Benim böyle şeylere aklım ermez. Babam mısın, değil misin. Elbette büyükannemle annem daha iyi bilir!

Dedi ve yavaşcacık sıvıştı. Hüseyin Necmi kendini toplamıştı. Yorgun argın bir sandalyenin üstüne oturdu.

Annesine,

-Ya.. Demek ki senin oğlun değilim...

Ayşe hanım, karşısındakinin ağzını kapatmak ister gibi elini uzatarak ağlamaya başladı:

-Açma.. Açma. Evlâdımı hatırlattın.. Huu. Hu. Hu..

Hüseyin Necmi karısına döndü:

-Senin de kocan değilim!

Nahide gözlerini sildi:

-Sus.. Sus.. Kocacığımı aklıma getirdin.. Hu.. Hu.. Hu..

Ayağa kalktı:

-Hakkınız var, Hüseyin Necmi on sene evvel ölmüştü. Tekrar yaşamaya hakkı yok.. Olsa olsa hortlayabilir.. dedi. Başka bir şey söylemedi. Odadan çıktı.

Bir mezar kaçkını gibi kendi kendinden korka korka yüyürken:

-Vay canına, diyordu, demek ki hortlak diye o kadar korktuğumuz buymuş. Meğer ben hortlamışım da haberim yok...

-Kızım sana bitek sorum var: Şu herifi seviyor musun?

Şirinlik Duası

Hâlet Efendi'nin bu türlü hakkından gelemediği Canip Efendi adında bir rakibi vardı. Canip Efendi çok çirkin bir adamdı. Köseydi, kirli bir derisi, tel tel sakalları küçük çipil çipil gözleri vardı.

Hâlet Efendi bir gün padişahla birlikte cuma namazından dönerlerken, selâmı alayma gelmiş olan bir kadın,

-Allah seni padişaha şirin göstersin! deyince, Hâlet Efendi kadına,

-" Sen, demiş, arkadan gelen Canip Efendi'ye o duayı et

GÜNÜMÜZÜN MASALI

Delinin zoruna bak

Aziz Nesin

Adam azmış, azıtmış, iyice tozutmuş, ortalığı birbirine katmış. Yakalayıp tımarhaneye kapatmışlar, ama başa çıkamamışlar. Ne deli gömleğinde tutabilmişler, ne soğuk suda durdurtabilmişler, ne gardiyan sopası, ne tımarhane yasası, ne de şok işe yaramış.

Sonunda hekimlerden biri zır deliyi karşısına alıp,

-Yahu, nedir senin istediğin? deyince deli birden durulup durgunlaşıp,

-Hay Allah senden razı olsun doktorcuğum, demiş, şimdiye kadar senden başka biri çıkıp da, bana, ne istediğimi sormadı. Aman bana bol kâğıt kalem verip beni bir odaya kapayın.

-Ne yapacaksın orda?

-Hayatımın masalını, yani nasıl delirdiğimi yazacağım.

Önüne bol kâğıt, kalem yığıp deliyi bir odaya kapatmışlar. Ondan sonra hiç sesi soluğu çıkmaz, tıkırtısı bile duyulmaz olmuş.

Aradan günler, haftalar, aylar geçmiş. Günlerden bir gün hekimin aklına gelip delinin ne yaptığını merak etmiş. Odasına girince bir de bakmış ki, deli harıl harıl bir şeyler yazmakta.

-Nedir yazdığın?

-Söylemiştim, hayatımın masalı.

Hekim, delinin yazdığı masalı okumaya başlamış

"Mayısın son günleriydi. Erkenden uyandım. Eşeğimi alıp tarlaya yollandım. Her yer, her yan yeşillik... Gelincikler, papatyalar arasından geçerken bir türkü tutturdum. Kuşlar cıvıl cıvıl öterler... günlük güneşlik. O güzel mayıs sabahının keyfiyle, neşesiyle işe giriştim. Akşama kadar tarlada çalıştım. Gün batarken yola çıktım... Gelgelelim eşek gitmez!... "Deeeeh!" derim gitmez, "Dehaaaa!" derim gitmez. "Ohh!" derim gitmez. "Ohaa!" derim gitmez. "Deeeeh!" derim, gitmez, gitmez. "Dehaaa!." derim gitmez..."

Masalın bundan sonrası hep böyle sürüp gidiyormuş: "Deeeh!" derim, gitmez, "Dehaaa!" derim, gitmez... "Oooh!" derim gitmez, "Ohaaa!" derim gitmez!

Yerde yığılmış kâğıtlar, hep bu sözlerle doluymuş.

Hekim,

-Bunun arkası, sonu yok mu? demiş.

Üzüntüyle içini çeken deli,

-Aaah doktorcuğum demiş, ben de o yüzden delirdim ya... Hiç sonu gelseydi delirir miydim? Ne yaptımsa eşek bitürlü gitmiyor. Bir yürüse de gitse ben de kurtulacağım bu tımarhaneden...

Hekim düşünmüş, düşünmüş, sonra o da başlamış deli gibi söylenmeye:

-"Deeh!" derim, gitmez, "Dehaa!" derim, gitmez, "Oooh!" derim gitmez, "Ooha!" derim, gitmez!

Hekimle deli, hem yazarlar durmadan, hem de marş gibi ikisi birden söylerlermiş.

"Deeeh!" derim gitmez, "Dehaaa!." derim gitmez!...

Bu delilerin yürütemediği eşek masalıdır ki, ille de kıssadan hisse, tersten ders almak gerekirse hep birden aynı marşı söylemeliyiz:

Deeh derim gitmez, deha derim gitmez!...

Oh derim gitmez, ohaa derim gitmez. Ve bu masal bitmez!

TAŞLAMALAR

Üç Yüzü

Atılan her nutkun üç yüzü vardır.
Biri hatibin yazıp hazırladığı,
Biri kürsüde çektiği nutuk.
Ya üçüncüsü?
Nutku çektikten sonra,
Çekmek istediği nutuk!

Ufak Şeyler

Ufak tefek şeylerdir daha çok
Bizi üzen, bize işkence eden.
Bir dağın tepesinde oturmanın zararı yok,
Ama bir çiviye oturmayı dene istersen!

Sokak Şarkısı

Öyle kişiler vardır
Sokak şarkılarına benzer,
Onları bir kez dinlemek yeter!

MUTLU BİR EVLENME

Sayın Sabri Hoşgörün eski eşi, Ahmet Geniş'in sabık zevcesi, Mehmet Aldırmaz'ın dördüncü nişanlısı, Hüseyin Bıkar'ın eski refikalarından, Hasan Vazgeçer'in bir zamanlar hayat arkadaşı olan, Ali Döner'in eski eşi, Veli Gönülsüz'ün sabık refikası ve Recep Bi Boşver'den yeni ayrılmış bulunan Bayan Belma Bi Bolver ile şehrimizin tanınmış simalarından, Ayşe İştahsız'ın eski kocası, Fatma Bezer'in sabık zevci, Zehra Gelgeç'in dördüncü nişanlısı, Hatçe Apışkan'ın, Lâle Ballı'nın ve Leyla Hoşhoş'un eski eşlerinden Bay Rıza Dalgacı'nın nikâh törenleri dün seçkin ve kalabalık bir davetli huzurunda icra edilmiştir. Yeni evlilere kısmet açıklığı dileriz.

1inci DÜNYA KARİKATÜR GALERİSİ

79'uncu sayımızda Makedonya'nın başkenti Üsküp'de açılacak olan İkinci Dünya Karikatür Galerisi'ne değgin bilgi vermiştik. Geçen yıl açılan I'inci Dünya Karikatür Galerisi'ne katılan karikatürlerden bir albüm düzenlenmiştir. Bu albümde sekiz Türk karikatürcüsünün de eserlerine yer verilmiştir. Bunları bu sayımızda yayınlıyoruz.

Yukardaki resim, 20 Ağustos 1969 günü, galerinin açılışında, on ödülden birini kazanmış olan Salvadorlu karikatürcü Mando bu galerinin sembolü olan ak güvercini uçururken çekilmiştir. I. Dünya Karikatür Galerisi'nin tema'sı BARIŞ, DAYANIŞMA VE İNSANCILIK'dı, ak güvercin de bunu temsil ediyordu. Karikatür salonu otuz gün açık kaldı ve otuz üç ülke karikatürcüsünün 149 eserini altmış bin kişi görmeye geldi.

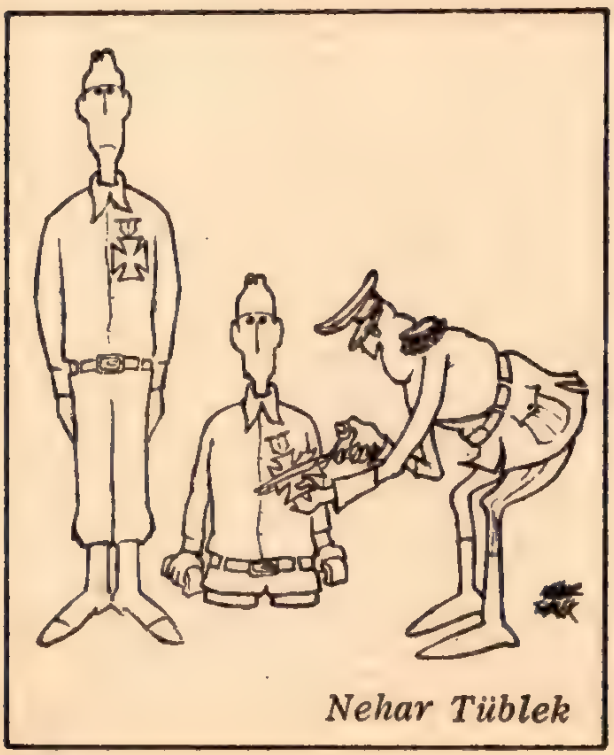

Nehar Tüblek

Erdoğan Bozok

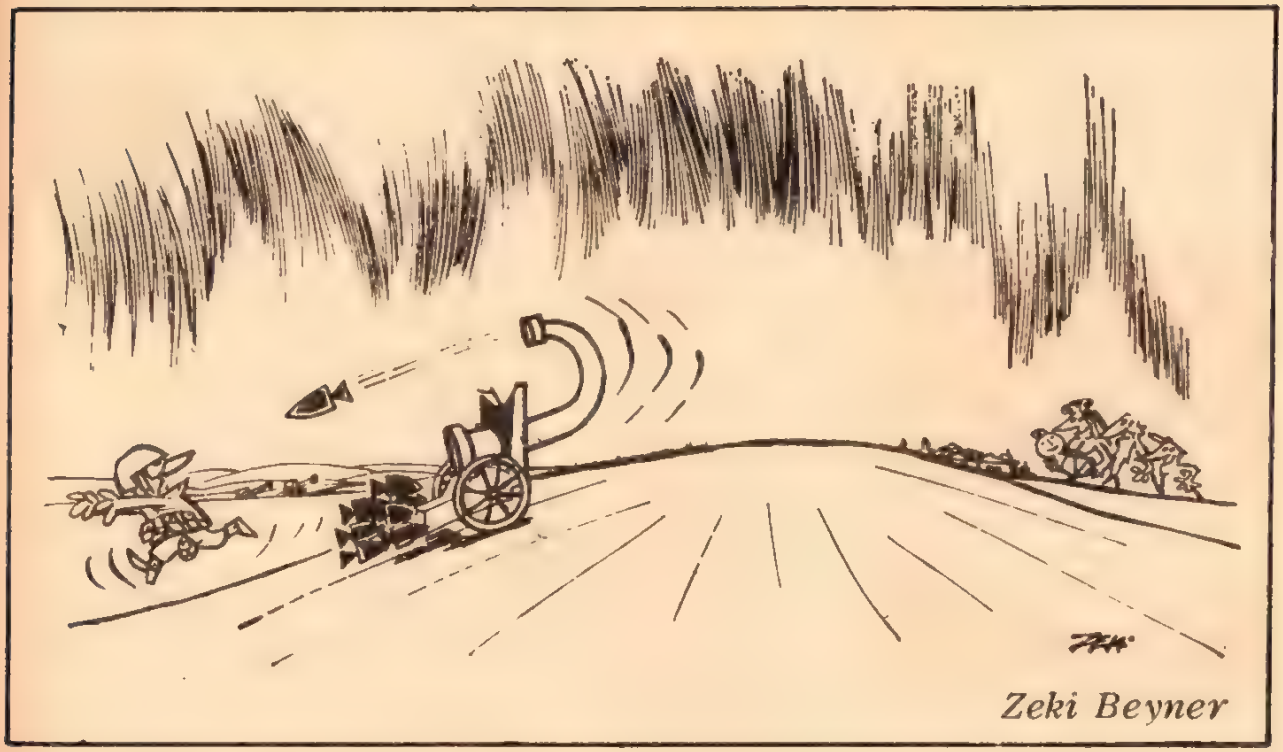

Zeki Beyner

Oğuz Aral

Raşit Yakalı

Albümden renkli karikatürler
I'inci DÜNYA KARİKATÜR GALERİSİ

Ray Gilles(Belçika)

RAY GİLLS : 1923'de Leven'de(Belçika) doğdu. Sınaî resim öğretmenidir. Karikatürleri ,İskandinavya ,Kanada ve Güney Afrika'da yayınlandı. İtalya'da Almanya'da, Hollanda, Kanada, Lüksemburg ve Belçika'da sergiler açtı. 1964 ' den beri karikatür ve grafikte birçok ödüller kazandı.

AŞAĞILIK KUL

Abdülmecit dönemi paşalarından Esat Muhlis Paşa çok kibirli, burnu büyük, gururlu bir adamdı. Yürüyüşü bile başkalarına benzemezdi ..

Paşanın bu hali padişahın kulağına kadar gitmiş Padişah da,

-Çağırın şunu da bir göreyim! demiş.

Esat Muhlis Paşa geleceği sırada onun yürüyüşünü uzaktan görmek için Abdülmecit camlı köşke çıkmış. Esat Muhlis Paşa çalımlı yürüyüşle uzaktan gelirken padişahın kendisini gözetlediğinin farkına varmış. Hemen orda bulunan bir köpeğe, Abdülmecit'in duyacağı kadar yüksek sesle,

-A hayvan, yol ver de geçeyim demiş, korkma yabancı değilim, ben de senin gibi bu kapının aşağılık bir kuluyum.

YOL VE KAN

Fransız Kralı Ondördüncü Louis'nin huzurunda İsviçreli muhafızlar alayının komutanı Albay Pierre Stupa ile, Fransız Harbiye Nâzırı Lou - vois buluşmuşlardı. Louvois şöyle bir lâf attı ortaya:

-İsviçrelilerin şimdiye kadar Fransız krallarından aldıkları paralar- la Paris'le Bâle kenti arasında bir şose yaptırılabilirdi.

İsviçreli albay Pierre Stupa buna şu karşılığı verdi:

-Doğrudur. Ama İsviçreli askerlerin Fransa kralları uğruna döktük - leri kanlar, Paris'le Bâle kenti arasında açılacak bir kanalı doldurur da taşar...

ROSS THOMPSON: 1939'da İskoçya'da doğdu. Punch mizah dergisinde (İngiltere) çalışmaktadır. Si- nema ve televizyonla ilgilenmektedir. Evli ve iki ço- cuk babasıdır.

Türk Mizah Edebiyatı Tarihinden

"Letaif-i Lâmiî"den
Bir eşek fıkrası

Hikâyet ederler ki, Konya'da bir danişmend'in (Akıllı adam) bir merkebi var idi. Gündüz, yabanda otlatıp gece, odası önünde, bağlar idi. Bu adam harman vaktinle merkebe binip köyleri gezer idi. Ve eline giren arpayı ol merkebe kışlık eder idi. Çok karlar yağıp kışlar olur idi. Bir nice uğraşır, bulduğu yapraklara bir kitap biçimi verir, her yaprağın arasına arpa saçar idi. Gelip ol yaprakları merkep önünde bir bir açar idi. Merkep de her yaprağın arasında bulduğu arpayı yedikten sonra, yaprağı dili ile yalar idi. Hal dili ile sahibine yaprağı döndür, der idi. Zamanla merkep öyle hünerli oldu ki, yaprakları bir bir kendi dili ile döndürür idi ve bulduğu daneyi götürür idi. Bir gün adam merkebi satar, gönlüne seyahat havası düşüp, çıkıp şehirden gider. Döner dolaşır, Halep şehrine gelir. Bir gün pazarda gezerken bir de görür ki, birkaç fellâh, eski eşeğine binmişler. Adamın parasızlık canına yetmiş idi. Fellâhın yanına gelip, merkebini yularından yakalar. Fellâh sorar:

-Hey Hoca ne istersin?

-Ey fellâh, merkep benimdir.

Sonunda kadıya düşerler. Kadı iki tarafı dinler, adamdan şahit ister.

Adam:

-Ben burda yabancıyım, ama merkebimin bir nice nişanı var, der.

-Ol nişanlar nelerdir?

-Benim güzel sesli, bol nefesli merkebim kur'an okur.

Bunu duyan fellah,

-Ya efendi, der, bu fakirin sözü rast ola, benim merkepte hakkım yoktur.

Kadı emreyler, bir kur'an getirip adamın eline verirler. Ve bütün halk üşüşüp seyre dalarlar. Adam

Semih Balcıoğlu

kur'anı merkebin önünde açar. Biçare merkep yaprakları görünce, eski muamele gönlünden geçer, teker teker bütün yaprakları, aralarında arpa bulurum ümidi ile açar. Sonunda da hiç bir şey bulamaz. Başını kaldırıp yanık yanık, açı acı anırmaya başlayınca adam ellerini açıp

-Amiin sultanım, âamiin.' İşimi onar Ya Rab-bül-âlemiiin! der.

Kadı sorar:

-Bu âmin nedir molla?

Adam,

-Efendi, merkebim hatim indirdi duasını dahi tamamladı...der.

DEVLETİN ÇARKI

Sadrazam Merzifonlu Kara Mustafa Paşa ile, zamanın Niğdeli Şeyhülislâmının arası açıktı.

Bir gün vezirler toplantısında Kara Mustafa Paşa, işlerinin çokluğundan, üzerindeki yükün ağırlığından lâf açınca, Niğdeli Şeyhülislâm da bu fırsatı yakalayıp, çok ünlü olan "Asiyâb-ı devleti bir hâr da olsa döndürür" mısraını okumuştu. "Devletin çarkını bir eşek de olsa döndürür" demekle, cins eşekleriyle ünlü Merzifon'u kast ediyor, dolayısıyle paşaya taş atıyordu.

Kara Mustafa Paşa da, Merzifon'daki kadar cins olmamakla birlikte çok bol sayıda eşek bulunan Niğde'yi ve Niğdeli Şeyhülislâmı kastederek şu cevabı verdi:

-Doğru, döndürür, döndürür ama ancak Merzifon eşeği döndürür, yoksa Niğde eşeği değil!..

DOLAP DÖNMÜYOR !

Neyzen Tevfik "Asiyab-ı devleti bir hâr da olsa döndürür" mısraında esinlenerek şu beyti söylemişti:

"Ol kadar hâr koştular ki âsiyab-ı devlete", "Çiğnemekten birbirin dolâb-ı devlet dönmüyor! "

ARKADA BEY VAR !

Bir derebeyi, köylerinden birinden geçerken, kırda sıska, uyuz bir eşek görmüş. Hemen sahibini çağırtmış, başlamış bağırmaya:

-Bre insafsız herif! Bu eşeğin hali ne böyle? Hayvana böyle mi bakılır? Bu eşeği yedirip semirteceksin, içirip geliştireceksin, tımar edip arıtacaksın... Bir daha ki gelişimde eşeği tavlanmış, semirmiş göreceğim.

Eşekten çok daha sıska, çok daha bakımsız olan köylü, derebeyinin korkusundan kendi yememiş, eşeğe yedirmiş, kendi içmemiş eşeğe içirmiş, kendine bakmamış, eşeğe bakmış. Başını kaşıyacak vakti yokken eşeği kaşağılamış, tımar etmiş. Eşek de semirmiş, tavlanmış, gelişmiş ve gittikçe işi azıtarak baş edilmez bir hayvan olmuş. Bir gün yine azgınlık edip köylünün alnının ortasına çifteyi savurunca yere yıkılan zavallı köylü.

-Vur oğlum vur, demiş, istediğin gibi anır, dilediğin gibi çiftele, arkanda dağ gibi bey olduktan sonra.

Eşek üstüne

* At teper, katır teper, ara yerde eşek ölür !

* Kırk yıldır patriğin eşeği - ni güdüyor !

* Eşek kuyruğu gibi ne uzar, ne kısalır !

* Anan at, baban at, nene gerek balaban at. Bin eşeğine yorgalat !

* Yakışmış kart eşeğe kaşağı.

* Eşeğe nakışlı çul giydirsen at olmaz, yine huyunca anırır.

* Eşekten düşmüşe döndü.

İKİ EŞEK

Yaşlı bir paşa, zaten pek de işi gücü olmadığından, yaşlılığına bak - maz, sık sık ava çıkarmış. Kendisi- ni eğlendiren dalkavuğunu yanından hiç eksik etmezmiş. Birgün yine pa - şa, oğluyla birlikte, yanlarına dalka - vuğu alıp erkenden ava çıkmışlar. Pa- şa, iriyarı, boylu poslu, oğlu ondan besili, güçlü kuvvetli.. Dalkavuk da cılız, sıska bişeymiş..

Ormanda av araya araya gider- lerken dik bir sırta tırmanmaya baş- lamışlar. Terleyen Paşa, üstündeki kürkünü, paltosunu çıkarıp. çelimsiz dalkavuğuna,

- Fazla geldi. al şunları! diye vermiş.

Ufaktefek dalkavuk bu ağırlık al- tında ter dökerken, Paşa'nın oğlu da

BİZDEN

gocuğunu, muşambasını çıkarıp,

- Al şunları da taşı! demesin mi!

Dalkavuk, bu yüklerin altında iki büklüm, içinden efendisi Paşaya da, oğluna da sövüp sayarken, kendisini yan gözle dikizleyen Paşa,

-Ulan kerata, şimdi sırtında tam bir eşek yükü taşıyorsun! diye alay etmiş.

Dalkavuk, burnundan ter damla- yarak,

- Hangi bir eşek yükü paşam, bir değil iki eşek yükü, iki, iki.. demiş.

*

DAĞ BAŞINDA KOLAY

Vaktiyle bir derviş, çile doldu- rup ermek için bir dağ başına çekil- miş, bir kovuğa yerleşmiş. Orda yıl- larca yemeye, içmeye, her türlü dün- ya zevklerine perhiz ederek, kötü- lüklerden uzak, ibadetle, namazında niyazında yaşamış. En sonu, ermiş- ler arasına karışmış, şehre inmiş. Halka ulaştığı yüceliği göstermek i- çin başından sarığı çıkarmış, sarık tülbendini dört ucundan bağlayıp bir ağaca asmış.

- Bana bir tas su getirin! demiş.

Getirmişler, suyu tülbendin içi- ne dökmüş.. Bir damlası bile yere akmamış! Seyredenler, dervişin er- diğine inanmışlar. Tam bu sırada hoş bir adam olan kadın kunduracısı,

- Derviş baba! demiş. Allahın da- ğında, şeytandan uzak, tek başına er-

KRALAR

mek kolaydır. Gel otur benim şu tezgâhın başına, bak karşıdan bir yosma geliyor, benim yerime ayağının ölçüsünü sen al da, ben de göreyim seni'.

Derviş razı olmuş. Yosma seke sıçraya gelip dervişin önüne oturmuş. İpek fistanının eteğini şöyle bir kaldırıp yumuk yumuk ayağını uzatınca derviş sıfırı tüketmiş, ağzının suyu akarken, tülbentteki su da şarrr diye akıvermiş.

*

BOYNUZU TAKTIRMADAN

Kocası, o akşam bir haftalığına taşraya gideceğini söylediği için, kadın da hiç korkusuzca sevgilisini gece eve almıştı. Tam yatağa girecekleri sırada kapı acı acı çalındı. Kadın, hemen sevgilisinin ayağının altına bir sandalye koydu, tavan kapısını açtı, adamı delikten tavana çıkardıktan sonra kocasına kapıyı açtı.

- Neye geldin böyle birden?

- Hiç sorma karıcığım, tramvayda cüzdanımı çarptılar da..

Zavallı koca dertli dertli düşündükten sonra, ellerini tavana doğru yukarı açıp,

- Allahım, dedi. Senin lütfunun, inayetinin sonu yoktur. Çalınan cüzdanımda bir aylık geçimimiz vardı. Bana bir yerden yüz lira olsun ihsan et de elin nâmertlerine muhtaç olmayayım!

Tavan arasından bunları duyan adam, kadının kocası yüz lirayı alınca belki çıkar gider umuduyla, zavallı kocanın açılmış avuçlarına, aralıktan bir yüz liralık bırakıverdi. Koca, avucunda yüz lirayı görünce şaşırdı. Sonra kendini toparladı.

Hâlâ elleri açık, gözleri tavanda,

- Hey Allahım, dedi. Biliyorum şu yüz lirayı da elbet sen ihsan ettin. Ama ne olurdu, şu boynuzu taktırmadan ihsan etseydin ya!..

*

YETMİŞİNDEN SONRA

Bütün ömrü rutubetli medrese odalarında, yoksulluk içinde çile çekmekle geçen bir softanın beli bükülüp, dişleri dökülüp, saçları aklaştıktan sonra birden yıldızı parlamış, kazaskerliğe atanmış. Ömrünün son günlerinde devlet kuşu başına konunca, eski yokluk, yoksulluk günlerinin acısını çıkarmak için konak yaptırmış, arabalar, güzel câriyeler satın almış. Bir gece tıkana tıkana öksürdükten sonra sıkışmış, sudökmek için dışarı çıkınca, bir de bakmış ki, birbirinden güzel, gencecik, körpecik sekiz câriye, sofadaki yumuşak şiltelere, ağustos sıcağında açık-saçık, sereserpe uzanmış, uyuyorlar. Yaşlı Kazasker, uykudaki bu taze, yarı çıplak vücutları uzun uzun seyrettikten sonra gecelik entarisinin eteğini kaldırıp her bir dilberi teker teker ıslatmış. Tam o sırada sofadan geçmekte olan kalfalardan biri kazaskere,

- Ne yapıyorsunuz efendimiz? deyince, kazasker de,

- Ne yapacağım, demiş. Yetmişimden sonra gelen devletin üzerine böyle yapılır işte!

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Sivas'tan B.K.O. Yazıyor :

"Sayın ve sevgili paşam,

"Bizim burda gayetle şom ağızlı, hoca olacak bir adam var. Gediz depreminden sonra hepimiz çok üzüldük. Gelgelelim bu hoca, hep şöyle diyor :

-Daha bu bişey değiiil... Daha neler gelecek başımıza, neleeeer... Yeşil ot yiyen kara ineğin ak süt vermesi ne demektir !..

Biz ona her ne desek, her ne sorsak, o bize hep aynı şeyi söylüyor :

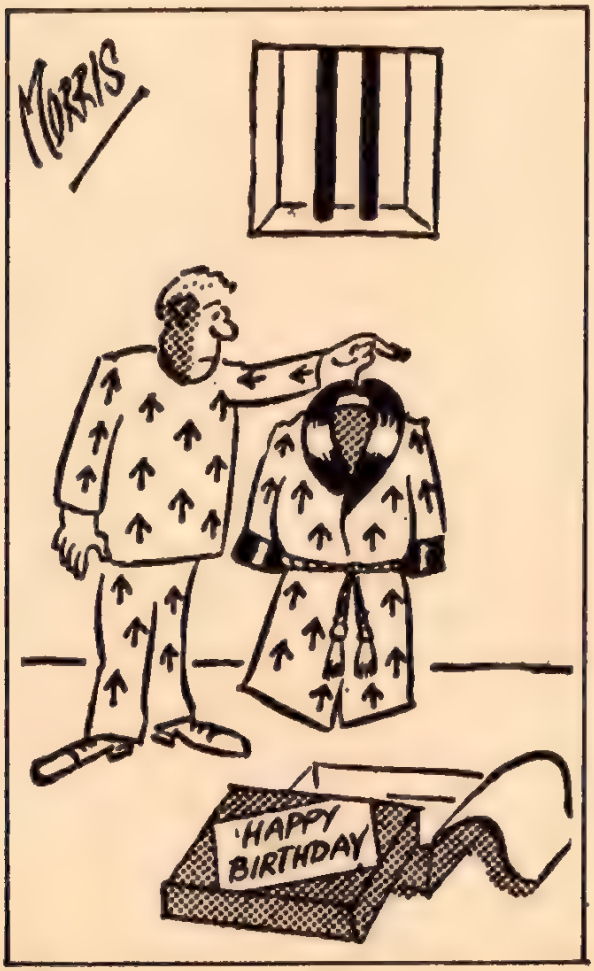

-Pardon!

"Yeşil ot yiyen kara ineğin ak süt vermesi ne demektir !"

O böyle dedi mi, bize de susmak düşüyor. Sanki çok büyük, çoook önemli bir lâf etmiş gibi, arkadaşlar da bu yobazın karşısında susup kalıyorlar. Bu yobaz, "Yeşil ot yiyen kara ineğin ak süt vermesi ne demektir !" deyince, ona ne diyelim ki, ağzını kapayalım ?

MARKOPAŞA :

"Yeşil ot yiyen kara ineğin verdiği ak süt, o yobaz içtikten sonra ne renk alıp da dışarı çıkıyor ? Ya bu ne demektir ? Siz de yobaza bunu sorun, bakalım, ne diyecek ?"

•

Çarşamba (SAMSUN) - Bay F. Ö. ye :

Beş manzumenizi okudum. Halk şairlerinin şiirlerini çok okuyunuz. (Yan gelip de yatmışız-Acı, tatlı tatmışız-Biz tufansız batmışız!) dizeli taşlamanız umutlu. İlerde Taşlama Yarışması açarsak katılırsınız. Başarılar.

Karabük'ten bay İ.Ç. yazıyor:

"Paşam efendim,

Okurlarınızın sorularına nükteli cevaplar veriyorsunuz, doğrusu hoşuma da gidiyor, ama sizi çok karamsar buluyorum. Hiç birşeyi beğenmiyorsunuz. Hükümet hiç mi iyi birşey yapmıyor? Bakın, işte benzin ve gaz fiyatları indiriliyor, demir satışı da serbest bırakılıyormuş."

MARKOPAŞA:

Önce şunu söyleyeyim ki, benim hükümetle aram iyidir. Hiç birşeyi beğenmediğimi de nerden çıkardınız? Demirin serbest satışına, gaz ve benzinin ucuzluğuna gelince..Duran tren kalkarken, önce bir geri geri gidip hız alır... İnsan da, atlamak için önce biriki adım gerileyip hız alır. Sakın bu gaz, benzin ucuzluğu da, birkaç ay, ençok biriki yıl içindeki yeni zamlar için hız alma olmasın.. Hem madem ucuzluyor, aman hiç vakit kaybetmeden evinize birkaç yüz varil benzinle, birkaç yüz varil de gaz alın koyun. Eh, madem demir satışı da serbest, gözünüz aydemir alır, evinizin bir köşesine saklarsınız.

•

Siirt'ten B. N. C. yazıyor:

"Ey paşam efendim,

Dünya futbol karşılaşması oldu, bizim adımız bile yok.. Yalnız futbolda değil, hiçbir yerde adımız geçmiyor. Eskiden güreşte başarılarımız vardı, şimdi güreşte de adımız okunmaz oldu. Nedir bu halimiz?"

MARKOPAŞA:

Evet.. Herşeyde sondan birinciyiz ama, şurası da bir gerçek ki, hangi alanda olursa olsun, birincilik kazananlar bizim sâyemizde birinci oluyorlar. Örneğin Brezilya futbolda, bizim sayemizde birinci olmuştur. Biz ve bizim gibiler yenilip yenilip sonuncu, sondan bilmem kaçıncı olmasak, Brezilya nasıl birinci olabilirdi? Her alanda da böyledir... Onun için, hangi alanda kim birinci olursa "Biz yenildik de herifi birinci yaptık, sayemizde birinci oldu" diye övünmeliyiz.

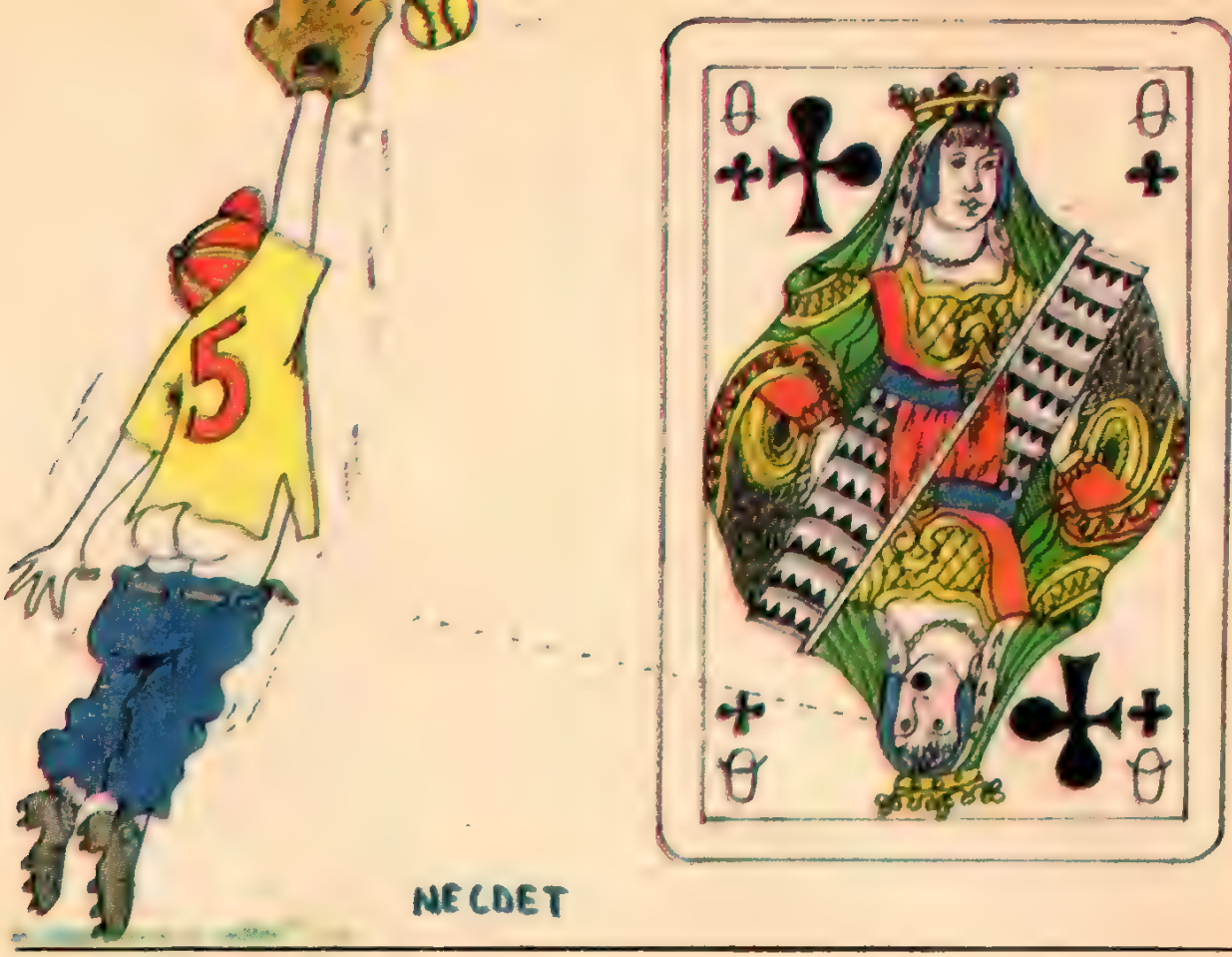

Yarışma Fıkraları

Ürgüp(Nevşehir) - Ortaokul öğretmeni Naci Özgün yazıyor:

187 SAY Kİ...

Bir işini hem rüşvetsiz, hem de kolaylıkla gören bir memura bir köylü, bağından bir sepet üzüm götürür. Memur,

-Canım ne zahmet, sana çok ziyanlık... deyince köylü,

-Ne zahmeti, ne ziyanı... der, say ki bir üzüm kütüğünün bir çubuğunu da eşşek yedi...

Çanakkale-II6 J. Er. Eğt. Al. II Tb. 7 Bl. den Özer İnce yazıyor

188 EŞŞEK TEPSİN

Ökkeş Ağa ile Rıza dayı köy kahvesinde tavla oynarlarken Göçmen Salih de hiç çenesi durmadan, onların oyununa karışıyor, "Te be seyek üle mi oynanır.' Tüh, yeki vuracaktın ba .. " diye akıl veriyordu. Onun gevezeliğinden iyice çileden çıkan Ökkeş Ağa,

-Bana bak Salih, dedi, eğer bu oyunun sonuna kadar çeneni tutarsan sana bir kuzu vereceğim.

Ondan sonra Göçmen Salih hiç ağzını açmadı. Oyunun sonuna doğruydu, artık kendini tutamayan Göçmen Salih birden patladı:

A be kuzuyu eşşek tepsin, al sen şu şeşcehar kapısını!...

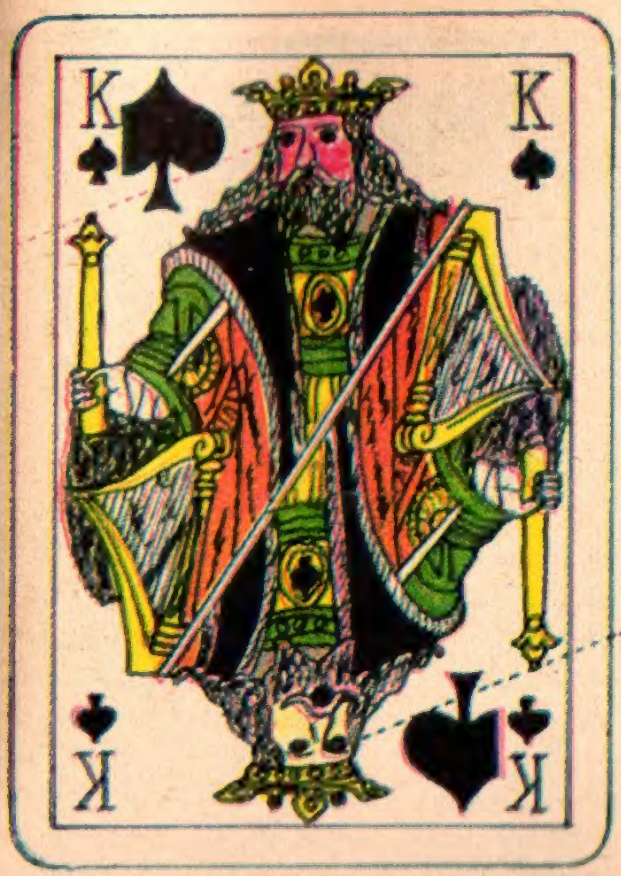

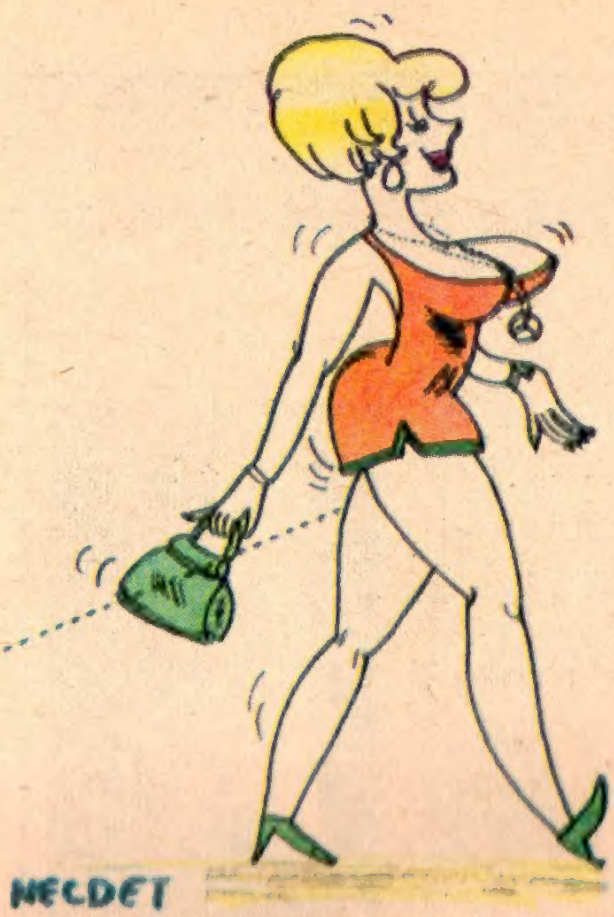

Samatya (Istanbul) -Hacı Hüseyin Ağa Mh. Atik Hamam Sok. No: 10, Muharrem Alp yazıyor.

189 NEHİRLERE DÖKÜLEN DENİZLER

Kurtuluş Savaşı sonrası, Anadolu'da bir askerî okulda öğrenciyiz. Biz coğrafya dersindeyken, yanında yaveriyle bir general dersaneye girdi. Çete Süleyman dediğimiz çok açıkgöz bir arkadaşımıza,

-Türkiye'nin nehirlerini say! dedi.

Çete Süleyman heyecandan şaşırıp şöyle anlatmaya başladı:

-Karadeniz: Yeşilırmak, Kızılırmak ve Sakarya nehirlerine akar. Akdeniz de, Aksu, Seyhan, Ceyhan nehirlerine dökülür. Ege denizi de, Büyük Menderes, Küçük Menderes, Gediz nehirlerine dökü...derken aklı başına gelip ters söylediğini anlayınca birden bağırdı:

-Efendim Yunan ordusu da Akdeniz'e dökülür.

Gözleri yaşaran general,

-Aferin oğlum, dedi.

●

Taşköprü (Kastamonu) -Acikişe Mah. No: 73, Şaban Keskin yazıyor:

190 GEBE

Lise ikinci sınıftayken bir gün bir arkadaşımla evde edebiyat dersine çalışırken küçük yeğenim de dikkatle bizi dinliyordu. Arkadaşım Yunus Emre'nin bir şiirinden şu beyti okudu:

"Beni bende demen, ben bende
değilem...
"Bir ben vardır bende benden içeru"

Arkadaşımla bu beytin anlamı

üzerinde konuşurken küçük yeğe - nim,

-Bunu anlamayacak ne var, dedi, gebeymiş işte!

Beyoğlu (Istanbul) -Tünel Sofyalı Sokak. No: 26/2, Zekâi Kılıçaslan yazıyor:

191 YÜRÜYELİM

Biletçi otobüsteki yolculara seslenıyordu:

-Yürüyelim, dışarda yolcu var...

Kimse kıpırdamayınca biletçi yine bağırdı:

-Arkada sıkışanlar var, öne yürüyelim...

Yine kimse aldırmayınca biletçi kızgınlıkla daha yüksek bağırdı:

-Yürüyelim yahu, yürüyeliiim!

Yolculardan biri cevap verdi:

-Yürüyecek olduktan sonra ne diye otobüse bindik biz?

●

Karataş (İzmir) -İktisadî Ticarî İlimler Yüksek Okulu, Yusuf Ziya Gülcan yazıyor:

192 KONTENJAN

Amatör balıkçı, arkadaşlarıyla iddiaya girişmişti. Oltasını her atışta, belli bir ağırlıktan daha büyük balık tutacaktı. Balık avcısı oltasını atar denize. Arkadaşları merak ve heyecanla bekliyorlar. Adam oltasını çeker. Evet, dediği büyüklükte bir balık. Yine atar oltasını, yine o büyüklükte bir balık. .Üçüncü, dördüncü, beşinci, hep böyle... İddiayı kaybedenler can sıkıntısıyla oradan ayrılacakları sırada, adamın oltasına bir küçük balık takılmıştır. Amatör balıkçı arkadaşlarına gülümseyerek,

-Bu da kontenjandan olacak arkadaşlar...der.

●

Küçükesat (Ankara) -Nene hatun Cad. No: 29/2, Ali Hüsrevoğlu yazıyor:

193 NAMUSSUZ

İbas adlı ünlü bir hırsıza yolda rastlayan bir tanışı takılmış:

-Nasılsın İbas, bugünlerde işler nasıl gidiyor?

İbas,

-Hiç sorma, demiş, bugünlerde, çok yağlı bir eve göz koydum, soyacağım ama, sahibi namussuzun teki, bir yere gideceği zaman anahtarı bana teslim ediyor.

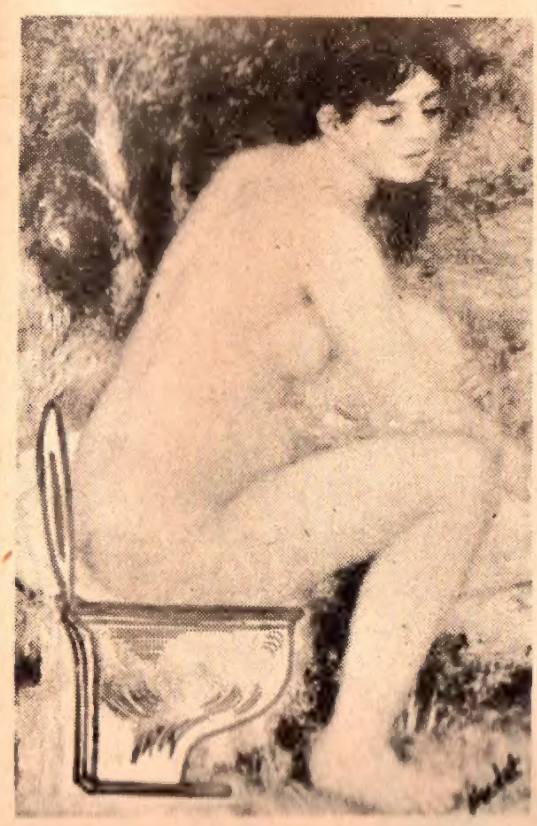

194 PANDOMİM

Bizim orda töreye göre taze gelin kaynatasıyle konuşamaz. ona hiç sesini duyuramaz. Çok zorunlu kalırsa ya işaretle cevap verir, ya evden biri aracılık eder.

Evde taze gelinle kaynatadan başka kimsenin bulunmadığı bir gün, ikisi yemek yerlerken, kaynata sorar:

-Kızım, mantı çok güzel olmuş, eline sağlık, ne yağı kullandın buna?

Sesini duysa ayın olacak... Ne yapsın gelin? Konuşup da saygısızlık etmesin diye arkasını kaynatasına dönüp, biraz da öne eğildikten sonra başlar kalçasını bir sola bir sağa çalkalamaya...

Bu anlatım biçiminden pek hoşlanan kaynata,

-Aferin, der, ben de çok severim kuyrukyağını...

Rüşvetname

Gevşek terbiyenin çıktı foyası
Kalmadı kimsenin arı hayası
Bozuldu insanın sütü mayası
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

▼

Yolunu bulanlar kıymette gözde
Namusun adı var kızarmaz yüzde
Devletin yasağı kalınca sözde
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

▼

Dürüst çalışmanın kalmadı tadı
Enayi abdaldır doğrunun adı
Dinleyen yok artık derdi feryadı
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

▼

Kimisi yerlidir kimisi uyruk
Bir sürü dalkavuk bir sürü kuyruk
Ne hikmetse herkes başına buyruk
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

▼

Şimdiki tavşandan kaçıyor tazı
Yoldukça yoluyor bugün kaz kazı
Alan da veren de olunca razı
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

▼

Eski hasıraltı şimdi masada
Yattı Toto gibi kanun, yasa da
SIRLIOĞLU Bu sırrı anlamasa da
Rüşvetsiz hiç bir iş yapılmaz oldu

SIRLIOĞLU

Ustura, dünya mizah ansiklopedisi niteliğindedir. Usturaları biriktiriniz. Ustura'ların her yirmialtı sayısı bir cilttir. Her cilt ayrı bir mizah hazinesidir.